

عنوان مقاله:

درآمدی بر رابطه انسان و جهان از نگاه قرآن و نهج البلاغه

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مطالعات اجتماعی فرهنگی و پژوهش دینی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

امیر خانی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم قم

رحمان عشریه - استادیار دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

خلاصه مقاله:

انسان تنها موجودی است که برای زندگی کردن نیاز به ایدیولوژی دارد. چرا که نحوه تفکر او در رابطه با خود و جهان هستی نقش بسزایی در نوع زندگی اش دارد. از این رو می بایست به شوناخت خود و جهان هستی پردازیم؛ اما چگونه! قرآن کریم و نهج البلاغه دو منبع الهی و معتبر برای پاسخ به این سوال ها می باشند. پس از مراجعه و بررسی این دو منبع الهی می توان به فانی و زودگذر بودن دنیای کنونی و الهی و جاودان بودن روح انسانی پی برد. این مقاله درصدد است که پس از بیان نظر قرآن و نهج البلاغه در مورد حقیقت انسان و جهان به بررسی رابطه موجود بین این دو و بیان آثار درک این رابطه پردازد.

کلمات کلیدی:

قرآن، نهج البلاغه، انسان، دنیا، خلقت الهی، فناپذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/659611>

